

det falder dem ikke ind at ville tage noget. Efterhaanden vil det slet ikke falde Folk ind at komme med noget i Anledning af de kirkelige Handlinger, de skulle have foretagne af Præsten. Det samme ærede Medlem sagde, at med Hensyn til Sigtaler have Præsterne nu Frihed, de kunne sige Nej, men hvis vi kommer til at afløse de Kendelser, der er lægges i den Anledning, vil der fremtidig blive en Evang. Nej, Forholdet er det, at der for Tiden ikke er Frihed, thi det hedder i Loven, at Præsten skal holde Sigtale, naar man har bedt ham derom, og han har Stunder dertil, og anderledes vil det heller ikke blive i Fremtiden. Præsterne ville saa ogsaa holde Sigtalen, naar de blive bedte derom og have Stunder dertil. Forholdet bliver akkurat det samme, thi man vil dog vel ikke paastaa, at de saa bedre Stunder i det Øjeblik, de saa Honorar derfor. Det vil jeg nødig tro.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting længere, skønt der ganske vist endnu kunde være adskillige Ting, som jeg kunde finde Anledning til at gøre Bemærkninger om. Tiden er saa langt fremrykket, at jeg finder det rettest at slutte, idet jeg endnu en Gang anbefaler Tinget at stemme for Flertallets Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenhele): Jeg skal heller ikke forlænge Diskussionen mere end høist nødvendigt og skal derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (Koch) antydede, at det var en uheldig Maade, hvorpaa Fastfættelsen af Vederlaget var foreslaaet, idet det hellere burde fastfættes saaledes, at det ikke skulde være dem til Skade, der havde været mest humane mod deres Menighed. Det burde efter hans Formening helst fastfættes ved et Skøn over vedkommende Kommunes Evne til at udrede Vederlaget for Dret. Jeg kan erkende, at det kunde være en heldigere Vej at gaa end den foreslaaede, men jeg maa tillige sige, at det er en Vej, ad hvilken man ikke kan komme frem. Jeg ser ikke, man kan faa andet Grundlag end Størelsen af den faktiske Ydelse i et Genemsnitstidsrum. Det er derfor, Regeringen har foreslaaet det, og det er det Standpunkt, som Udvalget har tiltraadt. — Derfor nogle enkelte Udtalelser, der ere faldne fra det ærede 3dje Medlem for 3dje Kredts (Chr. Nielsen) og det ærede 2det Medlem for 8de Kredts (Vesjen) angaaende Præsternes Stilling med Hensyn til Spørgsmaalet om Størelsen af Vederlaget, idet der blev nævnt Tilfælde, i hvilke man havde været nødt til at tinge med Præsterne, tror jeg, det var

meget uheldigt at antyde, at der oftere forekom saadanne Eksempler. Det skulde gøre mig ondt, om de overhovedet forekom, men forekomme de, er det saa undtagelsesvis, at man ikke bør omtale dem, som om det var Forhold, der være ret almindelige paa Landet. Jeg tror ikke, Befolkningen har Grund til at beklage sig over Præsterne i den Henseende; jeg tror snarere, at Præsterne ere meget læmselige overfor dem, som begære kirkelige Handlinger foretagne. — Den ærede Ordfører omtalte som Udvalgslertallets Stilling, at de ikke vilde have nogen Interesse for Gennemførelsen af dette Lovforslag, hvis Accidenjerne ikke toges med. Det skulde gøre mig meget ondt, hvis Interessen i saa Fald ganske var bortfalden, thi jeg tror, at hvis Landstinget vil gaa til Vedtagelse af Accidenjernes Aflysning samtidig med Aflysningen af Højtidsofret, vil det være meget vanskeligt at faa denne Sag ført videre. Efter de Udtalelser, som ere faldne ogsaa fra Ministerbænken i Dag, ville ærede Medlemmer sikkert have faaet Indtrykket af, at Regeringen for sit Vedkommende ogsaa vil være meget betænkelig ved denne Sags Fremme. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger paa Grund af den fremrykkede Tid.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 af Flertallet om en ny Affattelse af Lovforslaget (se Tillæg B. Sp. 1054—57) forkastedes med 30 Stemmer imod 19.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2835—36) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 til § 3 af Mindretallet (Bjerre, S. N. Hansen og Raben), (se Tillæg B. Sp. 1057) vedtoges med 30 Stemmer mod 6.

§ 3 (se Tillæg A. Sp. 2837—38) saaledes ændret, og § 4 (se Tillæg A. Sp. 2837—38) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 3 til § 5 af samme (se Tillæg B. Sp. 1057) vedtoges med 30 Stemmer mod 6.

§ 5 (nu § 7) (se Tillæg A. Sp. 2837—38), saaledes ændret vedtoges uden Afstemning.